

ENTREVISTA A TATXO BENET, CAP D'ESPORTS DE TV3

Text: EDUARD VOLTAS / Fotos: MIREIA MARGENAT

"Algún dia veurem seleccions catalanes"

Tatxo Benet (Lleida, 1957) és des de fa deu anys el cap d'esports de Televisió de Catalunya. Si el Barça no fos el que és, i aquest país no fos com és, potser aquesta seria una responsabilitat com qualsevol altra. Però no.

La secció d'esports de TV3 no és qualsevol lloc. I la persona que la dirigeix tampoc no és un periodista qualsevol. El seu profund coneixement del laberíntic món dels drets televisius ha convertit Tatxo Benet en un dels professionals més cotitzats del mercat audiovisual de l'estat. Per ara, però, continua a TV3, en un despatx petit i atapeït, al costat del seu equip de periodistes. L'entrevista resulta difícil, perquè Benet es tanca en banda a parlar de l'estratègia empresarial de Televisió de Catalunya pel que fa a la televisió digital, i es posa molt a la defensiva quan se li esmenta l'afer Cruyff. Aquest home no és un os fàcil de pelar.

—Aquests dies assistim a un espectacle d'informacions i contrainformacions al voltant de les futures plataformes de televisió digital. Fa la impressió que això és com una immensa partida de pòquer on les empreses fan catxa i tenen asos a la màniga... quines són les cartes de TV3 en aquesta partida?

—Jo et parlaré de futbol, que és el que jo domino perquè sóc el cap d'esports de TV3. Fa gairebé un any els clubs de futbol, que no se sentien ben representats per la Lliga de Futbol Professional quant al repartiment dels ingressos pels drets de televisió, van decidir que un cop acabés el contracte vigent de la Lliga amb unes determinades cadenes de televisió, és a dir l'any 98, la renovació d'aquest contracte no la faria la Lliga en nom dels clubs, sinó que cada club negociaria lliurement amb la televisió que volgués. Això, després d'un procés, va originar un mapa en el

qual Antena 3 TV tenia uns determinats clubs, Televisió de Catalunya en tenia uns altres, Canal 9 tenia els del València, TV de Galícia els del Compostel·la, i Canal + un altre grup de clubs, dos dels quals, els bascos, els explotava conjuntament amb Euskal Telebista. I és clar, què passa? Que quan una cadena té els drets d'un equip, compra els drets de tots els partits que juga

aquell equip, no només els que juga a casa. Això vol dir que si no aconseguim també els drets de l'equip que juga contra el nostre, no podem transmetre aquest partit. De manera que el dia que el Barça jugui contra el Logronyès, si no tenim també els drets del Logronyès o l'autorització del Logronyès per retransmetre el partit, només podríem enfocar els jugadors del Barça...

Per tant era obvi que en un moment o altre s'havia d'arribar a un acord entre tots els posseïdors dels drets del futbol, perquè si no aquests drets serien inexplorables. Nosaltres ho vam veure clar i les negociacions van començar el mes de març. A l'abril vam arribar a un acord amb Antena 3, que era la cadena que tenia millors clubs (Reial Madrid, Atlètic de Madrid, Sevilla, Betis, València...), i a partir d'aquell moment sempre hi va haver negociacions entre Antena 3, TV3 i Ca-

nal + per intentar explotar conjuntament els drets del futbol televisat. Era lògic, el contrari hauria estat una badada empresarial. Les negociacions, com dic, vènen del mes de març, amb aturades, i el 24 de desembre es va arribar a un acord per a l'explotació conjunta del futbol a partir de l'any 98. Senzillament, és això el que ha passat. La politització del tema està fora de lloc i no

"El pacte amb Canal + i Antena 3 per explotar els drets del futbol era obvi que calia fer-lo en un moment o altre. El contrari hauria estat una badada empresarial. La politització del tema està fora de lloc."

té cap sentit, perquè el que s'ha fet és el que ens estaven demanant els mateixos clubs de futbol.

—Suposo que s'han fet lectures polítiques perquè una de les parts que firmen aquest acord, Canal +, promou alhora una plataforma digital alternativa a la del govern...

—En això, jo no hi entro ni en surto. L'únic que sé com a cap d'esports de TV3 és que compartir els drets amb tothom és bo.

—Al seu entendre, és compatible pactar els drets del futbol amb Canal + i mantenir-se en la plataforma digital del govern?

—No és el meu tema. Si hi tinc opinió, no la dono.

—Es pot quantificar en xifres el que significa el futbol per a TV3?

—Home, nosaltres sabem el que ens costa, el que paguem pels drets, però el que és més difícil de quantificar és el benefici que en treiem. Hi ha un benefici ob-

vi, que són els ingressos directes en forma de vendes o publicitat, però n'hi ha un altre molt complicat de calcular que és el de la imatge. Gràcies al futbol donem una imatge de proximitat a la societat, d'arrelament i d'estar a prop d'allò que interessa a la gent. Tot i això, TV3 no és només el futbol sinó que té moltes altres coses que la identifiquen. Ho dic perquè a vegades es vol donar la falsa imatge que TV3 només té el futbol i no és veritat. *Nissaga de poder* o *Estació d'enllaç* són també una imatge de marca de TV3, així com el Club Super 3 que té 300.000 socis, o la Marató de TV3, o els informatius. Vull dir que l'arrelament de TV3 amb la societat catalana no passa només pel futbol. I fixa't que tot el que t'he esmentat és de producció pròpia, són programes fets des de dins de la casa, i això diu molt d'aquesta cadena. TV3 va molt més enllà del futbol.

—Li demano un esforç d'imaginació: s'imagina TV3 sense el Barça?

—Per què no? En aquest món qualsevol cosa pot passar.... però en aquest cas qui hauria de fer un esforç d'imaginació és TV3 per fer altres programes que enganxessin el públic. L'avantatge és que no tenim necessitat d'imaginar-nos-ho perquè hem tingut èxit en la política d'aconseguir els drets del Barça. Altres cadenes ho han intentat i no han tingut l'èxit que hem tingut nosaltres. I això és gràcies a l'esforç de TV3 i a la directiva del Barcelona, que ha confiat en nosaltres.

—No troba que a l'hora de negociar amb el Barça vostès juguen amb un cert avantatge, en el sentit que el soci del Barça no acceptaria un tracte que no fos amb TV3?

—No crec, això és un mercat competitiu i cadascú fa el que creu convenient. Sempre hem actuat amb total lleialtat i franquesa.

—Sí, però segur que una cadena privada pot pagar més diners pels drets que TV3, que al cap i a la fi té un control parlamentari i depèn dels pressupostos de la Generalitat...

—Nosaltres quan negociem ho fem amb criteris de mercat, per molt cadena pública que siguem.

—Fins quan tenim Barça per TV3?

—Tenim contracte fins l'any 2003, de moment.

—Quina repercussió té per a TV3 el fet que un jugador com Ronaldo jugui al Barça?

—És bo per les televisions que la Lliga espanyola tingui cada cop millors jugadors, això és evident, però s'ha de relativitzar. Aviam una cosa. Tu recordes l'últim partit que va jugar el Ronaldo amb la selecció de Brasil?

—Contra Bòsnia, oi? Va marcar un gol de falta.

—Sí, però tu vas veure el partit?

—No.

—I algun dels teus amics o coneguts el va veure?

—Que jo sàpiga, no.

—Doncs nosaltres el vam donar. I va tenir una audiència determinada, però no massiva. I aquest és el lloc del món on hi ha hagut més *Ronaldomania*. O sigui que ja ho veus, tot s'ha de relativitzar.

—Aquest mateix matí llegia al diari que el Barça pretén que l'augment de la fitxa de Ronaldo el paguin les firmes que patrocinen l'equip i les televisions que n'exploten els drets, o sigui TV3. La televisió pública de Catalunya pagarà una part del contracte de Ronaldo?

—No crec. Nosaltres ja tenim els contractes signats amb el Barcelona i no crec que s'hagin de modificar. A més, això que dius a mi no em consta en absolut.

—El Barça no s'ha adreçat a TV3 per aquest motiu?

—No em consta res d'això que

em dius.

—Algun dia haurem de pagar per veure el Barça?

—Per TV3, no. Com a mínim, fins l'any 2003. Ara, si algú vol veure els partits que juga el Barça i que no dona TV3 segurament haurà de pagar.

—Les audiències televisives del futbol no paren de pujar, però al carrer cada cop hi ha més gent que diu que està fastiguejada del futbol i que això ja no és el que era... què passa?

—Això és una imatge fabricada pels mitjans de comunicació. Precisament qui la fabrica és la gent que els veu tots, els partits televisats: periodistes esportius que es dediquen al tema. Jo sempre poso un exemple: quan emetem dos partits de futbol seguits diuen que és un empatx, i en canvi quan fan dues pel·lícules de Truffau diuen que és un cicle... mira, un dissabte vam fer quatre partits seguits i l'endemà em truca un amic: "escolta, ahir us en va passar, quatre partits! quan va

"Quan emetem dos partits de futbol seguits diuen que és un empatx, i quan fan dues pel·lícules del Truffau diuen que és un cicle. No és obligatori mirar tots els partits."

acabar l'últim ja no podia més...". I jo: "ah, però els vas veure els quatre?". La gent té la sensació que quan fan futbol és obligatori mirar-se'l i que tot hom se l'ha de mirar. Doncs no. Hi ha moltíssimes més pel·lícules a la televisió que no pas futbol, i ningú no diu que hi hagi empatx de cinema.

—Molta gent pensa que els dirigents del futbol espanyol no donen la talla. El futbol espanyol està en bones mans?

—Jo noestic d'acord amb l'afirmació. En el món del futbol hi ha de tot, com a tot arreu.

—El futbol admet personatges en llocs de direcció que no serien admesos en altres sectors, no troba? Jesús Gil, per exemple...

—Jesús Gil és alcalde de Marbella, no? Doncs ja està admès en el món de la política. I també és un constructor important. Ja està admès en el món dels negocis immobiliaris. I crec que també coses de cavalls. Per tant... tenim una imatge molt prefixada dels dirigents esportius.

—La secció d'esports de TV3 ha estat en l'ull de l'huracà en diversos moments, com per exemple en el moment de la crisi entre Johan Cruyff i el club. Se sent pressionat, com a cap d'esports de TV3, per tot el que significa el Barça?

—No. Nosaltres hem tingut sempre una actuació correcta i moguda per un sentit informatiu de les coses.

—En aquell moment es va acusar TV3 d'estar al servei de Johan Cruyff. I Núñez ho va insinuar clàssimament, que vostès eren cruyffistes.

—Però què vol dir ser cruyffista? Es com si em diguessis "la secció d'esports de TV3 és giovannista?". No ho entenc. Què vols dir amb això de ser cruyffista?

—Voldria dir posar-se del costat del Johan Cruyff en els moments de conflicte amb la directiva. Però jo només pregunto, no afirmo.

—Nosaltres informem de les coses, punt i final. No hi ha més història. A més, estem parlant d'una po-

—Fa uns mesos es va publicar que Núñez el pretenia fitxar per a l'estructura directiva del club. Per què no hi va anar?

—Hi va haver unes converses lleugeres, però de moment no en va sortir res.

—De moment?

—No se sap mai el que pot passar en aquesta vida.

—Ara el seu nom també sona com a director de la hipotètica plataforma digital de TV3 amb Canal + i Antena 3...

—Ja veurem. Aventurar no és bo.

lèmica de fa sis mesos...

—... per això em pensava que se'n podia parlar amb més tranquil·litat...

—...és com si em preguntessis pel Venables. És un senyor que va marxar fa molts anys.

—Hi ha una diferència important entre Venables i Cruyff. Aquell va marxar i no n'hem sabut mai més res, mentre que aquest és una ombra que continua planant sobre can Barça.

—Personalment, no crec que sigui una ombra que plana. També ho deien de l'Helenio Herrera.

—D'acord, canviem de tema. Com a coneixedor del mercat audiovisual, creu que hi ha espai per a una televisió privada en llengua catalana?

—Sí, i tant. Per al que no hi ha espai és per a més cadenes generalistes, en català o en castellà. Però en els canals temàtics hi ha molt camí per córrer.

—Es partidari de la introducció de quotes lingüístiques obligatòries en la programació televisiva?

—Hauria de fer una reflexió sobre el tema...

Estic a favor de les quotes lingüístiques en determinats aspectes. Potser en la televisió no, per les característiques del mitjà, però seria més fàcil en el cinema. L'aclapament que rep el català fa que si no rep una ajuda extra, suplementària, puguem tenir molts problemes en el futur.

—Algun dia veurem la selecció catalana de futbol competint en el Mundial o l'Europeu?

—Algun dia ho veurem, no sé si en futbol o en altres esports, però crec que ho veurem.

—Es compatible la participació dels clubs catalans en la Lliga espanyola amb l'existència d'una selecció catalana competint a banda de l'espanyola?

—Per què no? La Lliga de futbol és una entitat privada. Els equips de futbol són societats anònimes. No sé quin equip gallec un dia va amenaçar de jugar la Lliga portuguesa. Per què no? La selecció andorrana competeix per separat, i l'Andorra juga a la Lliga espanyola. I no passa res.

